

UZASADNIENIE

postanowienia wstępnego z dnia 04 kwietnia 2016 roku

Pismem z dnia 14 kwietnia 2015 roku (data wniesienia do Sądu) I. Z. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego jej oraz uczestnika R. Z., w skład którego wchodzi własnościowe mieszkanie nr (...) przy ul. (...) oraz ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym byłych małżonków Z. poprzez ustalenie udziału wnioskodawczynie I. Z. w majątku wspólnym stron w wysokości 90 % wartości majątku, a udziału uczestnika postępowania R. Z. w wysokości 10 % wartości majątku. Wnioskodawczynie wniosła również o podział majątku wspólnego stron, w ten sposób, że opisany składnik zostanie przyznany na wyłączną własność wnioskodawczynie, a uczestnik otrzyma spłatę w wysokości stosownej do udziału w kwocie 30 000,00 zł. I. Z. wniosła o zwolnienie jej z kosztów postępowania, przyznanie pełnomocnika z urzędu oraz zasądzenie od uczestnika zwrotu kosztów procesu.

Wnioskodawczynie wskazała we wniosku, że we w dniu 13 sierpnia 1988 roku strony zawarły związek małżeński w prawomocnym wyroku zaocznym z dnia 10 stycznia 2008 roku została ustanowiona rozdzielność majątkowa między stronami. We wrześniu 1998 r. małżeństwo otrzymało przydział na mieszkanie nr (...) przy ul. (...) w W. z racji zatrudnienia R. Z. w MON. W 1999 r. małżeństwo wykupiło mieszkanie w cenie 45 000,00 zł uiszczoną w ciągu pięciu lat w systemie ratalnym. I. Z. wskazała, że pieniądze na wykup mieszkania pochodziły ze sprzedanej działki, którą otrzymała w darowiźnie od babci (działka została sprzedana za kwotę 8 000,00 zł, wnioskodawczynie podzieliła się pieniędzmi z siostrą), pomocy finansowej rodziców wnioskodawczynie oraz z wynagrodzeń za pracę małżonków. Wnioskodawczynie podała, że R. Z. od początku małżeństwa miał problemy z utrzymaniem rodziny i mieszkania. Po trzech latach małżeństwa zwolnił się z MON-u, następnie podjął pracę w Jard (...)/Kolporter, gdzie nie wywiązywał się należycie z obowiązków pracowniczych. Z tej przyczyny obecnie toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. I. Z. wskazała nadto, że małżonek ukrywał przed nią długi, ciągle zmieniał pracę, bywały okresy pozostawiania bez źródła dochodu (nawet do 7 miesięcy). Wskazała, że R. Z. znikał z domu, nie kontaktując się z rodziną. Od 10 stycznia 2008 r. małżonkowie pozostają w ustroju rozdzielności majątkowej. Wnioskodawczynie podała również, że uczestnik nadużywał alkoholu, wszczywał awantury, podczas których rzucał przedmiotami, znęcał się nad rodziną. W 2012 r. R. Z. pobił ich wspólną córkę, która przez trzy miesiące chodziła w kołnierzu ortopedycznym. Znęcał się również nad synem, szarpał go za uszy. Wnioskodawczynie samodzielnie utrzymywała rodzinę i gospodarstwo domowe, z własnych środków – w miarę możliwości – dokonywała niezbędnych remontów lokalu. Uczestnik od wielu lat łożył na dom nieregularnie i tylko pod wpływem wnioskodawczynie. Od dnia 9 października 2014 r. zamieszkuje w innym miejscu, a od stycznia 2015 r. zaprzestał przyczyniania się do utrzymania wspólnego gospodarstwa. Wnioskodawczynie podała, że Komornik wszczął egzekucję z udziału męża w przedmiotowym mieszkaniu.

(wniosek – k. 1-4).

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 r. wnioskodawczynie podtrzymując stanowisko w zakresie nierównych udziałów w majątku wspólnym wniosła o rozłożenie spłaty 30 000,00 zł na 3 raty po 10 000,00 zł rocznie, wskazując, iż nie posiada środków na jednorazową wpłatę. Wniosła nadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika z urzędu, oświadczając, iż nie zostały one opłacone w całości ani w części.

(protokół z rozprawy k. 62).

Uczestnik nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 1998 roku I. Z. z domu S. zawarła z R. Z. związek małżeński. Małżeństwo trwa do tej pory. Ze związku małżeńskiego I. Z. i R. Z. urodziła się dwójka dzieci syn oraz córka.

(**dowód:** bezsporne; odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 6).

We wrześniu 1988 r. małżeństwo dostało przydział na lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W. z Wojskowej Agencji Mieszkaniowej tytułu zatrudnienia R. Z. w kancelarii tajnej Ministerstwa Obrony Narodowej na stanowisku sierżanta. Uczestnik był żołnierzem zawodowym.

(**dowód:** zeznania wnioskodawczyni I. Z. k. 62-63 69,)

I. Z. i R. Z. w dniu 15 grudnia 1999 roku zawarli z Wojskową Agencją Mieszkaniową z siedzibą w W. umowę o ustanowieniu odrębnej własności lokalu oraz sprzedaży lokalu i oddania gruntu w użytkowanie wieczyste, na podstawie której, na preferencyjnych warunkach, z zastosowaniem bonifikaty wynikającej z art. 59 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP i wynoszącej 60%, nabyli za cenę 41 734,29 zł własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...). W chwili zawarcia umowy na poczet ceny małżonkowie wpłacili 20 % ceny, tj. kwotę 8 346,86 zł. Pozostała do zapłaty cenę w kwocie 33 387,43 zł, począwszy od 2000 r. nabywcy zobowiązali się zapłacić w ciągu 5 lat – do 2004 r. w ratach rocznych wynoszących 6 677,49 zł każda z nich, płatnych do 31 marca każdego roku wraz z oprocentowaniem naliczonym od kwot niespłaconych należności rat kapitałowych w wysokości 1/5 stopy redyskontowej nie mniej jednak niż 3% ustalonej na każdy rok przez Radę (...) Pieniężnego obwieszczoną przez Prezesa NBP w drodze zarządzenia.

(**dowód:** akt notarialny Rep. A. Nr (...) k. 8-10).

W dniu 23 kwietnia 1996 roku I. Z. i jej siostra G. P. jako współwłaścicielki w częściach po 1/2 sprzedały E. P. i S. P. nieruchomość położoną w P. przy ulicy (...) za łączną kwotę 8 000,00 zł. Nieruchomość wnioskodawczyni otrzymała w drodze darowizny od babci . I. Z. otrzymaną tytułem ceny kwotę 4 000,00 zł ulokowała na lokacie, a następnie gdy małżonkowie Z. nabyli własność lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. przeznaczyła te pieniądze na zapłacenie pierwszej raty.

(**dowód:** akt notarialny k. 11-13, zeznania I. Z. k. 62-63k. 69).

W zapłacie kolejnych rat małżonkom pomagali rodzice I. Z., pokrywane były one również z uzyskanych przez małżonków środków tytułem wynagrodzenia za pracę.

(**dowód:** zeznania I. Z. k. 62-63 k. 69)

R. Z. przez trzy lata po zawarciu związku małżeńskiego zatrudniony w Ministerstwie Obrony Narodowej w kancelarii tajnej jako sierżant, po zrezygnowaniu z tej pracy uczestnik pracował jako taksówkarz przez 2-3 lata, jako kierowca w Jard (...) /Kolporter (ok. 5 lat), w koncernie C.-Coli, na skupie złomu. Najdłuższy okres pozostawania uczestnika bez pracy to ok. 7 miesięcy. W początkowym okresie małżeństwu dobrze się wiodło, środki z dwóch pensji pozwalały na opłacenie rachunków, godne życie i poczynienie oszczędności. Na początku małżeństwa uczestnik łożył na utrzymanie rodziny, małżonkowie prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, I. Z. robiła zakupy oraz opłacała rachunki ze swojej pensji, małżonek przekazywał pieniądze. Jedynie w czasie kiedy R. Z. nie pracował nie dokładał się do wspólnego budżetu. Do 2010 roku przekazywał wnioskodawczyni różne kwoty na opłaty i na życie a później przestał. Małżonkowie zaczęli prowadzić odrębne gospodarstwa domowe.

(**dowód:** zeznania I. Z. k. 62-63 k. 69, zeznania świadka P. F. k. 62-63)

Od 15 grudnia 1992 r. do chwili obecnej I. Z. zatrudniona jest w pełnym wymiarze czasu pracy w Szpitalu (...). Rodziny w W.. Obecnie uzyskuje dochody w wysokości ok.. 3 300,00 – 3 400,00 zł netto.

(**dowód:** zaświadczenie k. 16, zeznania I. Z. k. 62-63 k. 69)

Z biegiem czasu pożycie między małżonkami układało się gorzej. Uczestnik R. Z. ukrywał przed wnioskodawczynią problemy w pracy i długi, w które popadł. Zaczął również nadużywać alkoholu, grał w kasynach, znikał z domu na okresy kilkumiesięczne z obawy przed wierzycielami, urządził awantury. Zdarzało się, że nie był w stanie wejść sam

do domu, z powodu upojenia alkoholowego. W 2007 roku do domu stron przyszedł komornik, w związku z długiem uczestnika i toczącym się przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym i wówczas wnioskodawczyni dowiedziała się o jego zadłużeniu w wysokości 11.500 złotych. Długi dotyczyły 2002-2003 roku. W obawie przed koniecznością spłacania długów męża I. Z. wniosła do Sądu pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2008 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W., IV Wydział Cywilny ustanowił rozdzielność majątkową pomiędzy I. M. i R. P. małżonkami Z. z dniem 10 stycznia 2008 r.

(**dowód**: kserokopia wyroku – k.7 zeznania wnioskodawczyni k. 62-63 k. 69 , zajęcie wierzytelności k. 15, zeznania świadka P. F. k. 62-62).

W dniu 9 października 2014 roku uczestnik wyszedł z domu i do chwili obecnej nie powrócił, wnioskodawczyni oraz dzieci nie mają z nim kontaktu. Zadłużenie uczestnika wynosi obecnie około 20.000 złotych. W dniu 30 października 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. A. S. wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko uczestnikowi z udziału 1/2 w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym przy ul. (...) w W. .

(**dowód** : zeznania wnioskodawczyni k. 62-63 k. 69, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 17)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie kopii dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, których prawdziwość i zgodność z oryginałami nie była przez strony kwestionowana. Ponadto Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przesłuchanego w toku postępowania świadka P. F. uznając zeznania za wiarygodne, spójne i logiczne.

W dużej mierze Sąd oparł się również na zeznaniach wnioskodawczyni, w szczególności złożonych w czasie wyjaśnień informacyjnych , potwierdzonych następnie w trakcie przesłuchania w charakterze strony za wyjątkiem tej części, w której zeznania były wewnętrznie sprzeczne. W trakcie wyjaśnień informacyjnych wnioskodawczyni podawała , iż początkowo, w pierwszych latach małżeństwa stosunki między małżonkami układały się dobre, uczestnik przekazywał pieniądze na utrzymanie domu natomiast przesłuchania w charakterze strony zeznała, że w zasadzie tylko przez rok małżeństwa (na 28 lat) uczestnik wywiązywał się ze swoich obowiązków. W ocenie Sądu, ta sprzeczność wskazuje na niewiarygodność zeznań wnioskodawczyni złożonych na rozprawie w dniu 21 marca 2016 roku dlatego też Sąd w stanie faktycznym oparł się na wyjaśnieniach podawanych w dniu 17 grudnia 2015 roku. Wyjaśnienia te były składane spontanicznie i dlatego Sąd ocenił je jako szczerze i bardziej wiarygodne niż złożone na rozprawie w dniu 21 marca 2016 roku. Wobec braku stanowiska w sprawie uczestnika Sąd uznał za udowodnione samymi zeznaniami wnioskodawczyni oraz świadka okoliczności dotyczące nadużywania przez uczestnika alkoholu, zaciągania długów i ich nie spłacania a także zachowania wskazującego na ucieczki przed wierzycielami.

Dodatkowo , zeznania zostały potwierdzone przez znajdujące się w aktach sprawy pisma od komorników, z których wynika bezsprzecznie fakt prowadzenia przeciwko uczestnikowi postępowań egzekucyjnych.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek I. Z. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym jest niezasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Przepis art. 567 § 2 k.p.c. stanowi, iż w razie sporu co do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym sąd może w tym przedmiocie orzec postanowieniem wstępnym.

Stosownie do treści art. 43 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Jednakże, zgodnie z § 2 powołanego przepisu z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Paragraf 3 powołanego przepisu stanowi, iż przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do

powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Omawiany przepis określa dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym. Pierwszą jest **niejednakowy sposób przyczyniania się małżonków do powstania tego majątku**, drugą stanowią **„ważne powody”**. Obie przesłanki muszą być spełnione łącznie. Pod pojęciem „przyczynienia się” małżonków do powstania majątku wspólnego, którego sprecyzowanie - jak podkreśla się w piśmiennictwie - natrafia na trudności, należy rozumieć nie tylko działania małżonków prowadzące bezpośrednio do powiększenia substancji majątku wspólnego, ale całokształt ich starań o założoną przez zawarcie małżeństwa rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb. O stopniu tego przyczynienia się nie decyduje wyłącznie wysokość zarobków lub innych dochodów osiąganych przez małżonków. Dla jego określenia ma znaczenie także np. nakład pracy przy wychowywaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (art. 43 § 3 k.r.o.). „Ważne powody” w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. nie zachodzą w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych”. (por. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 27 czerwca 2003 r., IV CKN 278/2001, LexPolonica nr 365725, postanowienie SN z dnia 21 listopada 2002 r., III CKN 1018/2000, LexPolonica nr 379460). Przy ocenie istnienia „ważnych powodów” w rozumieniu art. 43 kro należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 5 października 1974 r., III CRN 190/74, Lex Polonica nr 322056.)

Przepis art. 43 k.r.o. stanowi także podstawę do przyjęcia domniemania równego przyczynienia się obojga małżonków do powstania majątku wspólnego. W związku z tym na małżonku wnoszącym o ustalenie nierównych udziałów spoczywa ciężar dowodu, że stopień jego przyczynienia się był większy. Podkreślenia zatem wymaga, że w niniejszym postępowaniu w pełni ma zastosowanie przepis art. 6 k.c., zgodnie z którym, obowiązek udowodnienia faktu spoczywa na stronie która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. na stronie, która chce udowodnić fakty spoczywa obowiązek przedstawiania dowodów celem ich wykazania. Przenosząc zatem treść tego przepisu na grunt niniejszej sprawy oznacza to, że o ile wnioskodawczyni twierdziła, że zachodzą przesłanki do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym winna te okoliczności udowodnić.

W sprawie niniejszej wnioskodawczyni na podstawie art. 567 § 1 k.p.c. wносиła na ustalenie nierównych udziałów poprzez przyznanie jej w całości, ze splatą na rzecz uczestnika prawa do lokalu mieszkalnego – głównego i w zasadzie jedyne wartościowego składnika majątku wspólnego o wartości ok. 300 000,00 zł. Wnioskodawczyni wносиła o ustalenie swojego udziału w wysokości 90 % w majątku wspólnym a uczestnika 10 % w majątku wspólnym. Uczestnik nie złożył odpowiedzi na wniosek, nie zajął stanowiska w sprawie i nie stawił się na rozprawę .

W ocenie Sądu, w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie ulega wątpliwości, że zachodzą „ważne powody” które uzasadniałyby orzeczenie o nierównych udziałach stron w majątku wspólnym. Uczestnik swoim zachowaniem - przede wszystkim zaciągając długi , które nie zostały spłacone - naraził bowiem majątek wspólny na uszczuplenie, nadużywając alkoholu i nie przekazując wnioskodawczyni środków na utrzymanie (bądź też nie ponosząc w odpowiedniej części samemu kosztów utrzymania lokalu) nie wykonywał obowiązków związanych z zaspokajaniem potrzeb rodziny. Jak wynika z dokumentów komorniczych złożonych przez wnioskodawczynię, w 2007 roku toczyło się przeciwko uczestnikowi postępowanie egzekucyjne o zapłatę kwoty około 13.000 złotych a w 2014 roku w kolejnym postępowaniu dług wynosił około 20.000 złotych , przy czym postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte z udziału uczestnika w lokalu mieszkalnym – jedynym składniku majątku wspólnego stron. Wnioskodawczyni w swoich zeznaniach wskazywała również, że w późniejszym okresie małżeństwa nie wykorzystywał on w pełni swoich możliwości zarobkowych, ciągle zmieniał pracę, nie przyczyniał się do pokrywania kosztów utrzymania, nie interesował się rodziną i domem . Okoliczności te – dodatkowo nie zaprzeczone przez uczestnika - w ocenie Sądu, świadczą o istnieniu ważnych powodów w żądaniu przez wnioskodawczynię ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Podkreślenia jednak wymaga, że dla orzeczenia takowych przez Sąd wymagane jest również łącznie

spełnienie drugiej przesłanki – niejednakowego przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego. Zdaniem Sądu, w realiach niniejszej sprawy, taka sytuacja nie zachodzi.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że jedynym wartościowym składnikiem majątku wspólnego stron jest mieszkanie przy ul. (...), które zostało wykupione w czasie trwania wspólności małżeńskiej za preferencyjną cenę, związaną z zatrudnieniem R. Z. w Ministerstwie Obrony Narodowej oraz długoletnim stosunkiem najmu, nawiązanym w czasie trwania małżeństwa stron. Przydział tego lokalu i zawarcie umowy najmu z Wojskową Agencją Mieszkaniową było związane wyłącznie z zatrudnieniem uczestnika w MON. Jak wyjaśniła sama wnioskodawczyni, uczestnik odmówił przyjęcia jednopokojowego lokalu mieszkalnego, tzw. „kawalerki”, aby móc ubiegać się o przydział lokalu, które zaspokoi potrzeby mieszkaniowe rodziny. Co więcej, również cena, jaką małżonkowie zapłacili za lokal, stanowiąca 40 % ustalonej jego wartości była związana wyłącznie z faktem, iż zastosowana została bonifikata z art. 59 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP, co także było związane z tym, iż uczestnik był zawodowym żołnierzem. W realiach niniejszej sprawy należy więc uznać, że to niejako zachowanie uczestnika spowodowało, że po pierwsze, przedmiotowy lokal został małżonkom przydzielony a po drugie, że mogli go następnie wykupić za mniej niż połowę jego rynkowej wartości. To zatem dzięki uczestnikowi nastąpiło powiększenie majątku małżonków o przedmiotowy lokal mieszkalny. W tym miejscu powołać należy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie IV CSK 553/12 (OSNC-ZD 2014/2/24) w którym Sąd ten stwierdził : (...)przyczynienia się do powstania majątku" w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. obejmuje także powiększenie majątku przez jednego z małżonków w wyniku zdarzenia losowego, które nie nastąpiłoby bez podjęcia przez niego określonego działania”. Orzeczenie to, zapadłe na gruncie nieco innego stanu faktycznego (wygrana małżonka w toto- lotka) można jednakże odpowiednio zastosować do niniejszej sprawy, albowiem jedyny składnik majątku wspólnego stron powstał wyłącznie z uwagi na podjęcie przez uczestnika zatrudnienia w MON, a zatem skutek podjęcia przez niego pewnych działań. Zaznaczenia wymaga, że Sąd dał wiarę wnioskodawczyni, iż pierwsza rata za lokal mieszkalny została uiszczona ze środków pieniężnych uzyskanych przez wnioskodawczynię ze sprzedaży udziału w nieruchomości darowanej jej przez babcię jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego. Jednak kwota ta może zostać ewentualnie rozliczona w toku postępowania ale wyłącznie jako nakład z majątku odrębnego wnioskodawczyni na majątek wspólny. Natomiast pozostałe raty – co przyznała wnioskodawczyni – były uiszczane częściowo ze środków uzyskanych od jej rodziców a częściowo z dochodów uzyskiwanych przez małżonków. Podkreślenia natomiast wymaga, że dochody za pracę obu stron stanowią składnik majątku wspólnego, zgodnie bowiem z treścią art. 31 § 2 k.r.o. (w brzmieniu obowiązującym w dacie ustania wspólności majątkowej) do majątku wspólnego należą w szczególności:

- 1) pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków,
- 2) dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków,
- 3) środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków.

Niezależnie zatem które z małżonków uzyskiwało wynagrodzenie za pracę, w całości wchodziło ono w skład majątku wspólnego.

Reasumując, pomimo zaistnienia „ważnych powodów” o których mowa w art. 42 k.r.o., z uwagi na wskazane wyżej okoliczności nie można uznać, iż to wnioskodawczyni I. Z. w większym stopniu przyczyniła się do powstania majątku wspólnego, nawet przy uwzględnieniu jej osobistych starań w wychowaniu dzieci i dbaniu o rodzinę .

Art. 43 § 2 k.r.o. określa dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, które muszą wystąpić łącznie i które pozostają do siebie w takim wzajemnym stosunku, że żadne "ważne powody" nie stanowią podstawy takiego orzeczenia, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, a jednocześnie - nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania tego majątku nie stanowi podstawy ustalenia nierównych udziałów, jeżeli nie przemawiają za tym "ważne powody". (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r., w sprawie IV CSK 553/12, LEX nr 1353257)

Biorąc pod uwagę powyżej wskazane okoliczności, na podstawie art. 567§1 i 2 kpc w zw. z art. 43 kro Sąd uznał, iż udziały stron w majątku wspólnym są równe i wynoszą po 1/2.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.